

Til nr. 15

Den anskaffelsessum, der kan medregnes i saldoen efter selskabsskattelovens § 11 B, stk. 6, reduceres bl.a. med værdien af de likvide midler i det opkøbte selskab. Baggrunden herfor er, at der ikke er et finansieringsbehov ved erhvervelse af likvide midler. Likvide midler er i bestemmelsen defineret på samme måde som i den såkaldte pengetankregel i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 6.

Efter aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 6, anses bl.a. værdipapirer (herunder aktier) for at være likvide midler. Aktier i datterselskaber, hvori selskabet direkte eller indirekte ejer mindst 25 pct. af aktiekapitalen m.v., anses dog ikke for at være likvide midler. I stedet foretages en konsolidering med datterselskabets aktiver.

Dette medfører i forhold til § 11 B, stk. 6, at der indirekte kan ske medregning af aktivterne i ikke-koncernforbundne selskaber, jf. selskabsskattelovens § 31 C. Hvis det danske selskab erhverver et udenlandsk holdingselskab, der ejer f.eks. 40 pct. af aktierne i et driftsselskab, vil denne erhvervelse (inkl. værdien af driftsselskabet) skulle medregnes ved opgørelsen af stk. 6-saldoen. Hvis det danske selskab havde erhvervet aktierne i driftsselskabet direkte, ville anskaffelsessummen ikke skulle medregnes i stk. 6-saldoen.

Dette har ikke været hensigten. Det foreslås derfor, at der kun skal ske konsolidering med koncernforbundne datterselskaber, jf. selskabsskattelovens § 31 C.

Til nr. 16

Selskabsskattelovens § 11 B, stk. 7, vedrører den situation, hvor selskabet ikke beskattes i hele indkomståret som følge af etablering/ophør af sambeskatning eller indtræden/ophør af skattepligt. I den situation skal aktiver ved opgørelsen efter stk. 5 og 6 medregnes i forhold til, hvor stor en del beskatningsperioden udgør af et kalenderår. Bestemmelsen fortolkes sådan, at aktivmassen forøges forholdsmæssigt, hvis selskabets indkomstdelperioder udgør mere end 12 måneder.

Det er derfor misvisende, når det i 2. pkt. anføres, at grundbeløbet på 20,6 mio. kr. (2008) *ned sættes* tilsvarende. Det foreslås, at det præciseres, at grundbeløbet justeres i forhold til, hvor stor en del beskatningsperioden udgør af et kalenderår.

Til nr. 22

I henhold til den gældende bestemmelse i selskabsskattelovens § 11 C, stk. 2, 3. pkt., fordeles en eventuel fradragsbeskæring efter EBIT-reglen ved, at selskabernes fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter reduceres forholdsmæssigt. Det indebærer, at der i

visse tilfælde kan ske fradragsbeskæring efter EBIT-reglen i et selskab, som ikke har nettofinansieringsudgifter, som overstiger 80 pct. af den skattepligtige indkomst.

Det foreslås, at fordelingen af en eventuel fradragsbeskæring i stedet sker ved, at selskabernes fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter reduceres forholdsmæssigt, i det omfang det enkelte selskabs nettofinansieringsudgifter overstiger 80 pct. af selskabets skattepligtige indkomst. Derved fordeles fradragsbegrænsningen mellem de selskaber, som har nettofinansieringsudgifter, som overstiger 80 pct. af den skattepligtige indkomst, og det undgås, at fordelingsreglen i visse tilfælde kan komme minoritetsaktionærerne til skade.

Eksempel: En koncern består af tre selskaber (A, B og C). Koncernens EBIT-indkomst er 200 mio. kr. Nettofinansieringsudgifterne er på 180 mio. kr. EBIT-reglen beskærer nettofinansieringsudgifterne med 20 mio. kr. til 160 mio. kr. Disse 20 mio. kr. skal fordeles på de tre selskaber på baggrund af omfanget, hvorved det enkelte selskabs nettofinansieringsomkostninger overstiger 80 pct. af EBIT-indkomsten.

EBIT-indkomsten pr. selskab: A: 100 mio. kr., B: 60 mio. kr. og C: 40 mio. kr.

Nettofinansieringsudgifter pr. selskab: A: 90 mio. kr., B: 68 mio. kr. og C: 22 mio. kr.

Omfanget hvorved det enkelte selskabs nettofinansieringsudgifter overstiger 80 pct. af EBIT-indkomsten: A: 10 mio. kr. og B: 20 mio. kr. C's nettofinansieringsudgifter overstiger ikke 80 pct. af EBIT-indkomsten.

Beskæringen af nettofinansieringsudgifterne skal derfor fordeles således, at 1/3 af de 20 mio. kr. (6,7 mio. kr.) beskæres hos A, mens 2/3 af de 20 mio. kr. (13,3 mio. kr.) beskæres hos B.

Denne fordelingsmetode kan imidlertid medføre, at den fradragsbegrænsning, der tildeles selskaber med negativ EBIT-indkomst, kan overstige selskabets nettofinansieringsudgifter. Det foreslås derfor, at i disse tilfælde fordeles den overstigende fradragsbeskæring forholdsmæssigt på de øvrige koncernselskaber.

Eksempel: En koncern består af tre selskaber (A, B og C). Koncernens EBIT-indkomst er 105 mio. kr. Nettofinansieringsudgifterne er på 105 mio. kr. EBIT-reglen beskærer nettofinansieringsudgifterne med 21 mio. kr. til 114 mio. kr. Disse 20 mio. kr. skal fordeles på de